n° hent fm̄ in re ut in nobis destincta recipiantur pro conceptus n° synonimos: atq gradus Meth.ci illud fm̄ hent ut pot expedictis gla 1.a: q° n° distinguuntur distinctiōe rōis ratiocinantis sed distinctiōe rōis ratiocinatæ.

Q.o 4.a

Vn.de q̄riō gradus Meth.ci desumantur

Caput 1.m

Vn.de q̄riō gradus Meth.ci cōes desumantur.

Notandum 1.o cum Vasq.o 1.a pe disp. 22. n.o 1.o et disp. 179. n.o 5. et 6. ad intelligentiam dōd in hoc capite tradenda quae aliquidem habet obscuritatem: idem esse quaerere unde gradus Meth.ci desumantur, ac inquirere quod sit in re ipsa fm̄ ut intellectus in eod supposito possit distinguere dictos gradus Meth.cos, qui videri pōt in hoc tract. in q. 2. caput 3. § ingressus 1.o et § 2.o ipsius. Notandum 2.o gradus Meth.cos inveniri n° sol in rebus corporalibus tam substantialibus quam accidentalibus, ut in Petro et in albedine, v.m et in spiritualibus tam substantialibus quam spiritualibus ut accidentalibus, ut in Angelo Michaele et in intellectu angelico. Et quia gradus Meth.ci alii sunt cōes, s. genericas aut specificos: alii singulares, in hoc cap. de cōi, in sequente de si

designatare agimus

Q. igitur in designo desumati gradus metaphysici generici et specifici et differentialis etc. i. quod sit formaliter ex intellectus considerat in Socrate illius gradum substantiae, corporis, corporis corruptibilis, viventis, etc., hominis et gradum corporeum, corruptibile, vegetativum, sensitivum, rationale? Resp. primo esse ipsam met essentiam Socratis prout consideratam, ut habens similitudinem cum aliis rebus in quantum illi gradus conveniunt: et prout consideratam habens dissimilitudinem cum aliis rebus, in quantum illi gradus non reperiuntur.

Explicatur: videt intellectus Socratis et cognoscit illius adequatam essentiam et conferet illam cum Platone, et cum Platonis essentia intelligit illas essentias convenire in hoc quod esse hominis i. alias rationalis; et intelligit Platonem habere illum gradum hominis destinctum ab aliis gradu, per quem Socrates constituitur in esse talis hominis, nempe Socratis, qui hanc gradum constitutivum Socratis, quem videt in Socrate, non videt in Platone. Et inde fit ut destinctum ab illo gradu per quem ipse Socrates constituitur in esse Socratis, qui gradus est Socreitas.

Q. conferet Socratis adequatam essentiam cum bucephalo illius, intelligit Socratem et bucephalum convenire in gradum alias i. viventis sensitivi, et intelligit bucephalum

hēre illum gradum ētis distinctum ab illo gradu, per quem
Socrates constituitur in ēē talis ētis, nempe rationalis, qui tunc gradu
constitutivum hōīs, quem videt in Socrate, non videt in Bucephalo, et
inde erunt fm ut in ipso Socrate concipiat gradum ētis ut dys-
tinctum ab illo gradu per quem Socrates constituitur in ēē hōīs, qui gra-
dus ē ratē hōīs dūā.

3º confert Socratis etiam cum aliqua
planta, et intelligit Socratem et plantam convenire in genere viā gradu
entis, et agnoscit plantam hēre illum gradum viventis distinctū
ab illo gradu per quem Socrates constituitur in ēē talis viventis, scilicet vi-
ventis sensitivi seu ālis; et inde agnoscit fm ut in ipso Socrate
concipiat gradum viventis, ut distinctum ab illo gradu per quem
Socrates constituitur in ēē talis viventis, nempe viventis sensitivi
seu ālis, qui gradus ē sensitivum, dūā ālis.

4º confert Socratem hoc caelo lunari, cum
et intelligit convenire in gradu corporis, et agnoscit caelum hēre il-
lum gradum corporis distinctum ab illo, per quem Socrates
constituitur in ēē talis corporis, nempe corruptibilis, et inde hēt
fm ut in ipso Socrate concipiat gradum corporis ut distinctū
ab illo gradu per quem ipse Socrates constituitur in ēē talis corpo-
ris, nempe corruptibilis, qui gradus ē corruptibile, dūā corpo-
ris corruptibilis.

5º confert Socratem cum Angelo Mi-
chaele, et intelligit convenire in gradu substāe, et Michaelem hēre

illum gradum subiis destinctum ab illo gradu per quem Socra-
tes constituitur in esse talis subiecti nempe corporei, un[de] licet fun-
dat in ipso Socrate concipiat gradum subiecti, ut destinctum ab
illo gradu, per quem Socrates constituitur in esse talis subiecti, nempe
subiecti corporei, per gradus est corporeum, dicitur corporis.

Manet igitur quod eadem ratio per quam est similis est

formaliter ut intellectus destinguat in illo gradus communes genericas et speci-
ficas: et per quam est dissimilis est formaliter ut intellectus destinguat in eadem
gradus communes differensiales, quod formaliter pertinet ad 1.am et 2.am
speciem distinctionis supra q. 2. cap. 3. in gressus 1°. sic patet non Socra-
tes illis omnibus gradibus inquantum habet convenientiam, et constituit in-
ter illos gradus, quod in aliis suppositis separatim inveniuntur.
atque haec doctrina ex Suarez disp. 6. sect. 11. n° 4.
Molina 1.a p.e q. 30 art. 2. Vascio disp. 179. n° 5. et 6.
probatur quia haec formaliter est generale ad agregandos, et distinguendos
gradus metaphysicos in omnibus suppositis, inquantum ipsi reperiuntur, ergo haec
formaliter praeferendum est.

Oppositum docent aliqui Th. apud Vasciu
supra n° 3°. aserentes gradus genericas desumi ex materia in rebus na-
turalibus, et in aliis ex eo quod se habet ut materia, et gradus differensiales
desumi ex forma in rebus naturalibus seu physice compositis, et in aliis
ex eo quod se habet ut forma. Hoc tamen placitum nulli recte philoso-
phantium placet, et exploditur.

1º q. si gradus Meth.ci desumerentur a mâ ad fiâ separatim acceptis, sicut genus a mâ, diff. a fiâ, ut mâ et fiâ inter se realiter distinguuntur, sic genus et diff. realiter distinguerentur: sed hoc est falsum ut patet ex q. 3. capit. 2º: q. d. illud. pbo mai. gradus Meth.ci n. distinguuntur ab illa entitate physica ex qua intelligitur emanare: q. si genus emanat a mâ n. distinguitur ab ipsa mâ. et hoc si diff. emanat a fiâ, n. discriminatur a fiâ: atq. mâ et fiâ inter se realiter distinguuntur: q. genus et diff. realiter discriminabuntur.

2º. mâ 1ª est genus ad mâm 1am coelesti et sublunarem: et coelestis a mâ coloria ipsâ distat: q. hic existunt gradus genericus et differentialis: et tn gradus differentiales in his nequeunt desumi a fiis, siquidem nulla sua fiam hat in se inclusam: q. gradus differentiales in his n. desumuntur a fiis. Dein subia in cõi opinione genus summum pdicamenti subiae est gradus genericus: et tn n. desumitur aliqua mâ, siquidem talis subia mâm n. includit aliq. n. pdicaretur de ipsâ: q. genus n. desumitur a mâ: q. nec genus a mâ, nec diff. a fiâ desumitur.

3º. in ãgelis, in accidentibus corporalibus et spiritalibus realibus, et modalibus dantur gradus Meth.ci, et tn in his ãbus n. explicabitur mâ et fiâ, et qui mâ et fiâ, ex qq desumantur gradus genericus et diff.: q. hi gradus n. a mâ et fiâ desumuntur, in his spiritis meth.ci: q. nec in illis q. constant mâ et fiâ, siquidem id debet esse fm in ãbus.

Colliges hinc 1.º genus dici aptius desumi ex
nã quatenus considerati per analogiam ad ipsam nãm ad cuius constitutio-
nem est indifferens ad fõas Meth.as s. diuias, et nã ad physicas
. Item differẽiam dici aptius desumi ex fõa quatenus consideratur per ana-
logiam ad ipsam fõam ad cuius constitutionem est determinans ip-
sam nãm ad aliquod compositum actum constituendum Meth.cẽ, et fõa ph-
ysica constituit physice.

Colliges 2.º ex ead entitate physica comparata
cum alia physica entitate pẽ emanare multos gradus genericos
et specificos secũ uarias rões conueniendi: et multos gradus differen-
tiales secũ uarias rões differendi cum mirum non sit quod ex ead entita-
te separatis hi oẽs gradus emanent ut explicauimus.

Colliges 3.º hos gradus sumi anã et fõa
physicis ut sumptis (in rebusque illis constant) non absolute, sed consid-
eratis secũ diuisas capacitates physicas (quibus quas habet nã 1.ª aduna-
rias fõas et quas habet fõa ad nãm di dispositam. Consi-
derati non ead nã cum diuisa capacitate ad recipiendam fõam qu-
tenus hoc est rationalis et cum diuisa capacitate ad recipiendam eand fõ
quatenus est sensitiua, et cum alia diuisa capacitate ad recipiendam
eand fõam quatenus est uegetatiua etc. et ead mõ physicosphy-
sica differentia ad nãm informandam secũ has diuisas capacitates

Oppono tñ contra nostram sñiam unicum
3.m gradus Meth.ci uatis destincti nequeunt desumi ab ead

entitate physica: atq si gradus Meth.i desumantr tali ex nra et tali ex fia, ut Socratis, sectr gradus Meth.os reatr destinctos desumi ab ead entitate physica: g.o n desumunt tali ex nra et tali ex fia. Pbo Mai. gradus Meth.i virtuali destincti desumi n poßunt ab entitatibus reatr destinctis: g.o gradus Meth.i reatr destincti desumi n poßunt ab ead entitate physice indistincta. Pbo Min.

Poramus q.d divinitus ead ia nra informetr duplici fia, scitz fia Socratis et fia bucephali, tunc sic argumentor. Gradus reatis et gradus inbilis qui sunt diu et specifici in Socrate et in bucephalo desumuntr tali ex nra: sed nra illa e una ia ut supponimus, et gradus illi sunt reatr destincti siquidem tali desumuntr ex fiis reatr destinctis, gradus n reatis desumitr a fia hois, et gradus inbilis a fia equi: g.o sectr gradus destinctos reatr desumi ex entitate physica indistincta. Im.o sectr illos gradus n ee et ee destinctos reatr: 1.o q.a sumerentr ab una entitate physica indistincta, nempe nra: 2.o q.a sumunt ab entitatibus physicis reatr destinctis nempe a fia Socratis, et a fia bucephali.

Rsp 1.o concedendo mai negando min ad illius pbaem admitto positionem. Deinde concedo Mai. et destingo min: nra illa e una ia si nude consideretr concedo Min: si consideretr put e sub diversis dispositionibus ad illas duas fias sustinendas nego

Min. qua sic ? ná dicta ab rõim despositionum diversa
in spē ... rō. ... gradus Meth.ci, q ab illa sumuntr, n. desu-
munt ab eod physica entitate, q n. eod rā sompta cum
desposiōibus ad fiam Socratis reatr destincta ase ipsa, ut
sumitr cum desposiōibus ad fiam Bucephali. Un. pt ad
ultimam seqlam dicendum illos gradus n. futuros indestinctos

Ad 2um d fortasse medius destinguen-
do Mai. gradus Meth.ci reatr destincti requeunt desumi ab eod
entitate physica tali d talatr concedo Mai tali d n. talatr nego
Mai. Ad idius probaōim destingo āns gradus Meth.ci alti tali
d talatr concedo, tali d n. talatr nego āns. Sumendo n. ab d
reale Socratis q gradus sol ... destinguntr tali ex n.
talatr aiā d tali d n. talatr asiō Socratis, q inv. reatr
destinguntr, assump nego etiam. Dein destingo Min arg. destin-
ctiāe proportionata, d sequens eod rō: ad probaōim minoris arg.
ad rellto positiōem? destingo mai. sumuntr tali d talatr nego
maiorem tali d n. talatr concedo Mai. Postea nego Min. des-
tingo sequens concedendo gradus sumi talas ex illa rā: negando
sumi talatr. Ad ultimam seqlam dico illos gradus fore des-
tinctos reatr 1a destinguntr p entitatem a qua talatr desu-
muntr nempe a rā d fiā sit q destinguntr reatr destingu-
ntr n. reatr rā d fiā Socratis, a rā d fiā Bucephali ut pt

Insto tn̄ ɔtra utramq; solutiōem, qᵃ ex quolibet sequtr gradus metaphᶜᵒˢ eiusd indiuidui destingui realitr qd sic ostendo ɔgradus metaph. destingantr realitr qn desumuntr a entitatibus realitr destinctis: qᵒ in eod indiuiduo v.g. Petro qui nō habet nām qn habuit usq; ad 7ᵐ ætatis suæ annū gradus metaph. destingantr realitr. Probo sequelam, qᵃ gradus ātis usq; ad 7ᵐ annum sumebatr in Petro ex nā A: post 7ᵐ annum gradus roatis sumetr in Petro ex nā B: sed illæ nāe realitr diferunt sigdem hæc ēxtitit ñ īxtente illa: qᵒ gradus metaph. in eod indiuiduo realitr destingantr.

R. negando seqlam ad probaōem ɔcedo āis: ad ɔtiam dico supponere falsum illū Petrum ñ idem ente⁼ num physice, lz ñ sit idem moraltr physica tn̄ ē diuinū, aqin et metaph diuisum erit: unᵈ nil mirū si gradus ātis q in ipso ante 7ᵐ annum agnoscebatr, destinguatr realitr ab alio gradu roatis q, et ātis q datr pōe septimū annum. Eod rō phylosophandu erit in euentu q duplex nā ab unica fā actuaretr q phylosophati sumus in euentu ī q unica nā a duplici fā informaretr.

Caput 2ᵐ

Vn et q rō desumatr ultimus gradus metaphᶜᵘˢ

Q.º e.ª un.ᵈ desumat.ʳ ultimus gradus meth.ᶜ v.ᵍ. diffª in
Individuans ? ex dictis facilis erat explicatu, q.ª tñ apud
Thomistarum multa circa illam impugnatione digna expugnasse, q.
eam enucleatius explanare suprascriptum n.ᵉ duco. Dico igit.ʳ primum
intrinsecum individuationis esse ipsam indivi entitatem physicam seu quasi
physicam v.ᵍ. realem ita Suarius disp. 5. sect. 6. n.º 1.º et Vasquez 1.ª
p.ᵉ disp. 180. c. 1.º cap. 3. n.º 8. Prob.ʳ 1.º differentia specifica sumit.ʳ a tota
entitate physica: q.º differentia numerica sumit.ʳ ab eadem entitate phy-
sica. 2.º res singularis distinguit.ʳ ab alia tanquam re per suam differentiam
individuantem individuantem a se indistinctam: q.º ista sumit.ʳ ab eadem
entitate a qua desumunt.ʳ alij gradus per quam differentia n.ᵉ distinguunt.ʳ. Prob.
ais q.ª si res distinguerent.ʳ per aliquid a se distinctum indigeret alijs
per quod ab alio distinguerent.ʳ, et sic daret.ʳ processus in infinitum: q.º
distinguit.ʳ per differentiam a se indistinctam.

Cum itaque erat igit.ʳ intellectus Socratis entitatem
Socratis similitudinem entitati Platonis in gradibus substantiæ, corporis, corrup-
tibilis, alijs, hominis: et dein videat Socratem esse talem hominem q.ᵘ
Plato non sit hominis ut extra entitate Socratis per ut videt illam
differentem ab entitate Platonis colligit differentiam individuantem
distinctam ab alijs gradibus eiusdem Socratis sed virtualiter
q.ª scilicet esse eandem rationem et entitatem Socratis q.ᵘ est differens
e. ab entitate Platonis.

Sniãm ôtrariam tenent aliq Tho-
mistarum duce D. Th. asserente 1a p. q. 3. ad 3m. et opusculo
de ente et essiã cap. 2. Principiũ indiuidũis seu fundamentum vel
differentia indiuiduans desumitur esse mãm 1am non absolute sump-
tam, sed signatam. Haec tamen assertio falsitatis facile conuincitur.
Nemo non philus inficiabitur Socratem esse diuersum indiuiduum
a Socratis cadauere: et tamen Socrates, et eius cadauer constant
vel saltem constare possunt eadem omnino mã: ergo mã non est principiũ
indiuiduationis. Confugiunt ad illam vide significationem,
dicentes sumendam materiam non absolute, sed signatam.

Hoc autem multifariam explicant Capre-
olus in disp. 3. q. 1. art. 1. cõne 3. in responsione ad argũa
Fauerriensis et contra gentes cap. 21. asserunt mãm signatam esse mãm
affectam quantitate. Facile etiam exploditur assertum sic expositum.
Qa Petrus illy prius est distinctus a Paulo quam sit quantus, et si a Deo
quantitate denudetur adhuc erit a Paulo distinctus per suã diũam car-
diãtem: ergo diũa indiuans non sumitur a quantitate.

Alij ad oẽs sit dispoões se recipiunt: sed
nec sub his latere pot falsitas asserti. Qa si Petrus oibus accidenti-
bus dimitus denudetur adhuc erit distinctus a Paulo: ergo non illa
la destinguitur, nec ab illis sumitur diũa singlis. Dein aiã Petri
separata differt ab aiã Pauli etiam separata: accidentia spiritualia ab
alijs: item corporalia ab alijs: unus Angelus ab alijs non per dispoões: ergo sitr

Petrus a Paulo

Oppositum placitu nostro dodo tenet D. Durandus in 2. distinctiõe 3. q. 2. affirmans priũm individuationis ẽe formam solum id rejicit quia si eadem fia duas materias infert erunt duo distincta individua. g.° n solo forma dissumit differentia individuans. Dein si nã Petri scerna cetr sine forma, adhuc distinguet nõ a Paulo nã eadem modo sine forma scernita. g.° n individuant p tias

Opiõem adversam nostro tenet et Henricus quodlibeto 2. q. 8. dum autumat ẽistiãm rei ẽe individuationis priũm formale tam in rebus corporalibus, qm spiritualibus: sed formaliter egregia. Sa priũm formale individuationis ẽ de essã rei physica, sicut ipsa Dia ẽ de essã rei Meth.ca: atq existentia n ẽ de essã alicuius entis creati: g.° n ẽ priũm individuationis. Eadem arg.° explodit̃ horum astruentium principium individuationis ẽe subsistẽtiam. Si: si humanitas Chysti D. a Verbo demitteratr, et in ppia aliqua subsistentia suppositaretr esset eadẽ nõ nã, et humanitas et pit, et tn n haberet eandem substantiam et liquet. g.° subsistentia n ẽ principium individuationis

Q.° 5.a

De destinctiõe requisita inr p̃dicamenta

Caput 1m.

Qũ destinctio reqratr inr p̃dicamenta subꝰ et p̃dicamenta aciñtia?

Q.° nũ ꝗ inter p̃dicamentum substantiæ, ꝗ aliquid p̃dicamentum accidentis detur destinctio realis. Patet ꝗn inter p̃dicamentum substantiæ ꝗ p̃dicamentum qñtitatis ꝗ qualitatis darj destinctionem realem. Item non est qestio ꝗ inter p̃dicamentum substantiæ, ꝗ aliquid p̃dicamentum accidentis detur destinctio modalis: equet ꝗn hanc reperiri inter substantium ꝗ ubi etc. Nec item procedit questio de destinctione rationis raciosinantis: destinguntr ꝗn p̃dicamenta omnia non sine fũ in re, ac proinde non hac destinctiõe

Q.° igitr est ꝗ inter predicamentum substantiæ, ꝗ accidentis sufficiat destinctio rationis raciosinatæ, an necẽ requiratr destinctio modalis? Respondetr sufficere destinctionem rationis raciosinatæ

Ita expressit Suarius disp. 32. sect. 1. nº 23. et disp. 39. sect. 2. nº 26. et alij. Prob. 1ª quia ea destinctio quae sufficit inter praedicamenta accidentium comparata ad invicem sufficit inter praedicamenta substantiae et accidentis: atqui inter illa sufficit destinctio virtualis ut videbimus cap. 2.: ergo etiam sufficit inter haec. Prob. Mai. quia destinctio virtualis ideo sufficit inter praedicamenta accidentis quia est sufficiens destinctio praedicamentalis i. sufficiens ad diversa praedicamenta: atqui non sunt magis diversa praedicamenta substantiae et accidentis quam accidentis et accidentis cum omnia praedicamenta xª cie sint 1º diversa; ergo destinctio quae sufficit ad constituenda diversa praedicamenta accidentium sufficit ad constituenda diversa praedicamenta substantiae et accidentis ut late videbimus infra c. 3. ad praedicamentum relationis.

Dices 1º: pro opposita sententia quam tenet Vasquez 1. p. disp. 22. nº 11. et disp. 13. nº 1. et quam docere videtur D. Th. in 1º dist. d. 33. q. 1. art. 3. ut aliquid sit accidens praedicamentale debet ante intellectus operationem inhaerere subiecto: sed realis inhaerentia non datur nisi inter ea quae ex natura rei discriminantur: ergo accidens praedicamentale ex natura rei a subiecto necessario discriminabitur.

Resp. 1º negando Mai. cuius falsitas instantia manifestatur quia omnis actio est accidens praedicamentale, et tamen nulla actio inhaeret per realem inhaerentiam in aliquo subiecto, nam non inhaeret in agente ut patet in actionibus creativis: non in termino cum supponatur ab eo: ergo non omne accidens praedicamentale inhaeret in subiecto. Resp. 2º distinguendo Mai. concedendo si intelligatur de accidente physico non de omni ut patet ex instantia, sed de aliquo quod de quantitate, de qualitate etc. negando si intelligatur de accidente logico.

Rogabis tn̄ qd sit accñs logicũ seu Meth.cum

R. accñs logicum seu meth.cum ēē illud qd 2m ɔceptum nostrum tam
datr in aliq subiecto, et quasi subiecto sibi ɔtingenter afficiat. Ita Suarius
disp. 32. sect. 1a. no 23. probo dari tale accñs. Sd qd ē idem in re
ipsa cum subtia optime ab eius ɔceptu in re ɔcipi pōt in ea fundatũ
quasi ēēt extra illius essentiam, et illam afficeret per modum quid ɔtinge-
ntis: sed hc sunt ɔditiōes accidentis logici: gō id dari pōt. Maior
pōt in relaēe quæ fundatr in subtia et illam afficit per modum quid ɔ-
tingentis, qn opus sit ut illi inhæreat per inhærentiam realem
sed sufficit qd intelligatr inhærere.

Rogabis tn̄ si accñs logicum daretr
tale ēēt spiraēo activa, qua Pater et Filius spiritum divinũ
spirant, qæ distincta a pte rei, nō ēēt subtia Patris et Filij: atq
Theologi id negant ex eo qd talis spiraēo subtia Patris et Filij nō
desiniretur: gō nō datr tale accñs logicũ. R. ɔcessa mai. et neg-
ata min: nā nō Theologi negant spiraēem illam ēē accñs logicum:
sed tn̄ negant ēē accñs Physicũ: Ad hoc nā nō ad illud requiritr
distinctio ex nā rei, quæ distinctio inter spiraēem et subtiam minime
reperitr: id quod asserit Suarius lib. 5. de trinitate cap. 6. no 2.
Idem dicendum est de divinis attributis, quæ satis ambiguū ut
accñ. logicũ ɔsiderari, cum descriptio logici accidentis ipsis ɔveniat re-
diatr. At tn̄. aliqd divinum sit accñs pdicamentale debet nō
ē pdicamentale ēē qd finitum, et accñs pdicamentale denominare

1am substantia praedicamentalem, et de eiusdem speciei cum aliis quae ipsam denomi-
nent.

Caput 2m.

Quae distinctio requiratur inter praedicamenta accidentium inter se signata

Quaeritur an inter praedicamenta accidentium sufficiat distinctio rationis ratiocinatae? certum 1o est inter aliqua dari distinctionem realem ut inter quantitatem et qualitatem. Certum 2o est inter aliqua dari distinctionem modalem, ut inter quantitatem et ubi. Quaestio igitur est an inter aliqua sufficiat distinctio virtualis cum fundamento in re? Resp. affirmative. Ista Suarius disp. 32. sect. 1a no 23. et disp. 39. sect. 1a no 24. Vasquez 1a p. disp. 22. no 11. et disp. 173. no 1. Probatur facile [illegible] relationes (ut ad praedicamentum relationis probabitur) virtualiter tantum [illegible] distinguuntur; atque multae fundantur in quantitate in qualitate, in ubi etc.; ergo praedicamenta accidentium possunt distingui inter se tantum virtualiter. Idem dicendum de actione et passione: et de ubi et situ ut suo loco patebit.

Dices tamen inter diversas species eiusdem praedicamenti requiritur realis distinctio ex natura rei; sed maiorem distinctionem habere debent praedicamenta diversa, quam diversae species eiusdem praedicamenti; ergo praedicamenta distingui debent ex natura rei. Resp. negando maiorem ut patet in relationibus similitudinis et dissimilitudinis, quae